

Հ. ՀԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ
 Լ. ԽՈՒԴՈՅԱՆ

ԱՅԲԲԵՆԱՐԱՆ

ՊԵՏԶՐԱՏ 1935
ՅԵՐԵՎԱՆ

Ա. Մխիթարյան

Հաստատված է Լաւոճագիւմատի կողմից

ԱՐԺԱՆԱՅԵԼ Ե ՄՐՑԱՆԱԿԻ

Հ. ՀԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ ՅԵՎ Լ. ԽՈՒԴՈՅԱՆ

491.99-8

230

այ.

ԱՅԲԻԲԵՆԱՐԱՆ

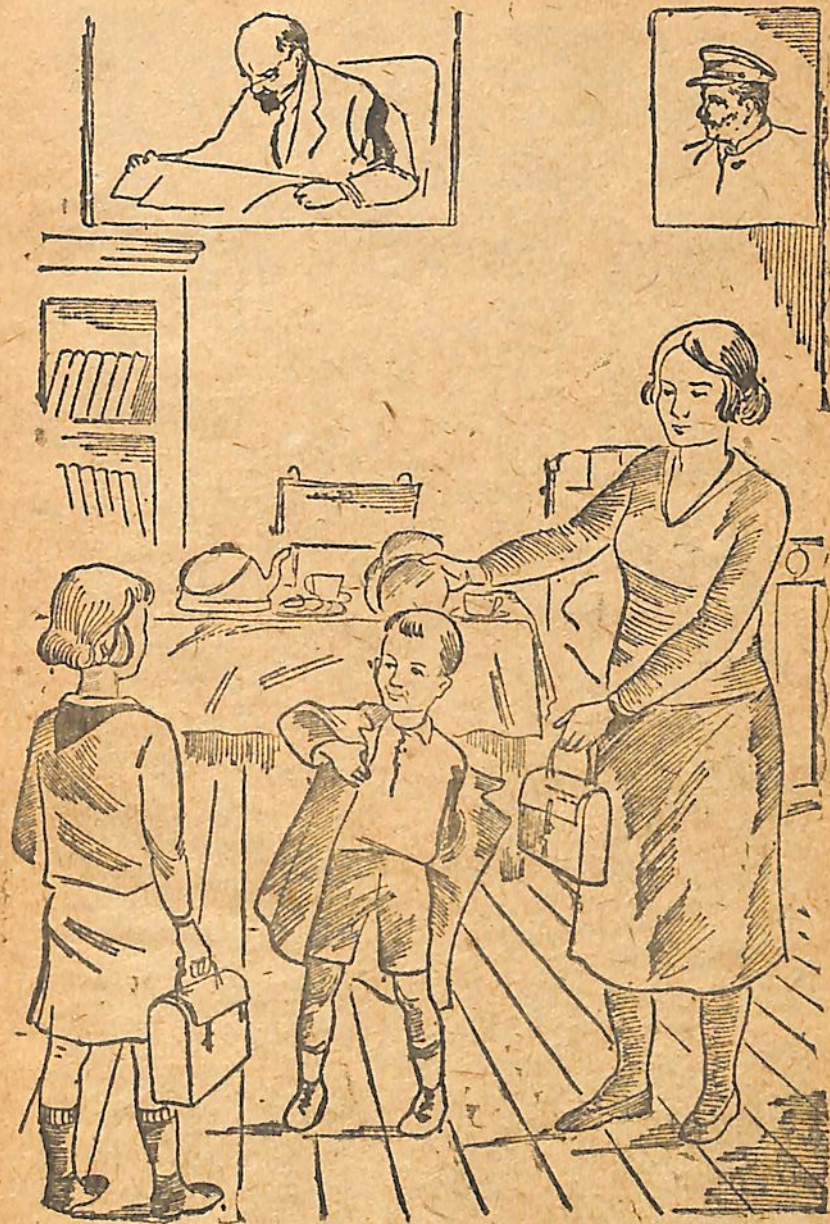
Պատ. խմբագրեր՝ Լ. Վարդուհի
Տեխ. խմբագրեր՝ Գ. Զենյան
Շապիկը և նկարները՝ նկարել՝ Ա. Մխիթարյանի
Ձեռագրերը՝ նկարել՝ Յ. Դանշոյի
Մեքենայի Միսաք Սուրյան

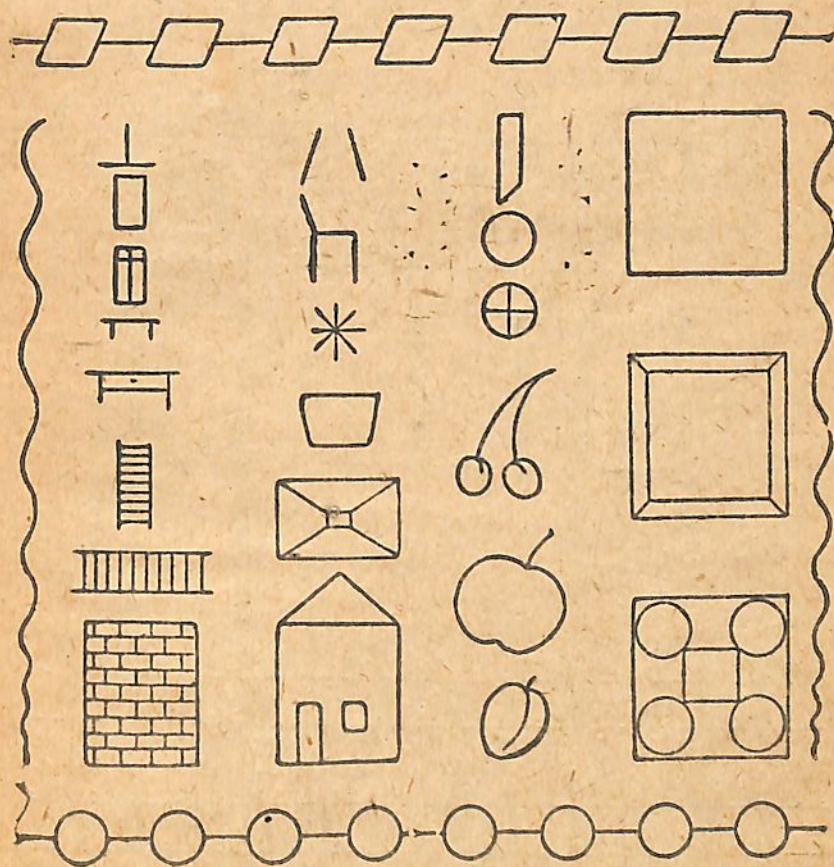
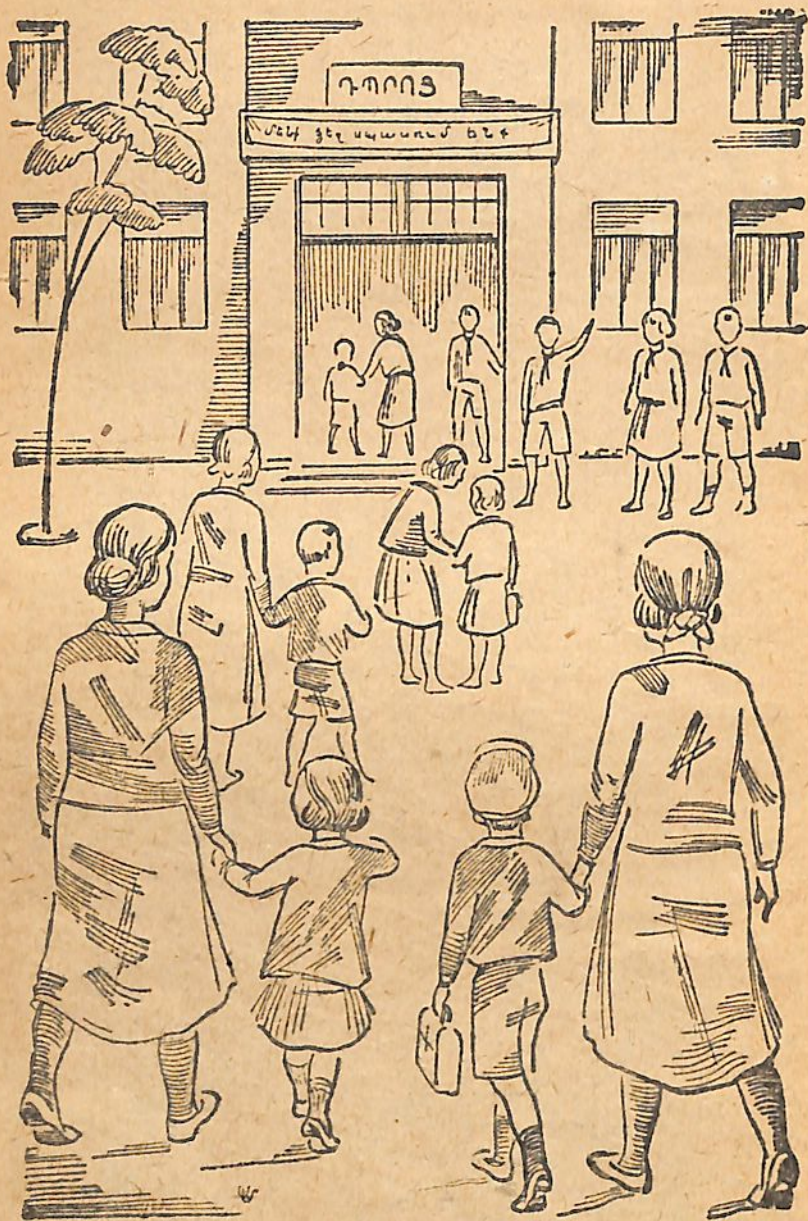

2357
38

Հրատ. №3423, գլավիտ №277, պատվեր №1011, տիքած 60000
Հանձնված և տրամադրության 1 սեպտեմբերի 1935 թ.
Մտորագրված և տպել 9 սեպտեմբերի 1935թ.

Պետական տպարան, Երևան, Ս. Գրուշի №4

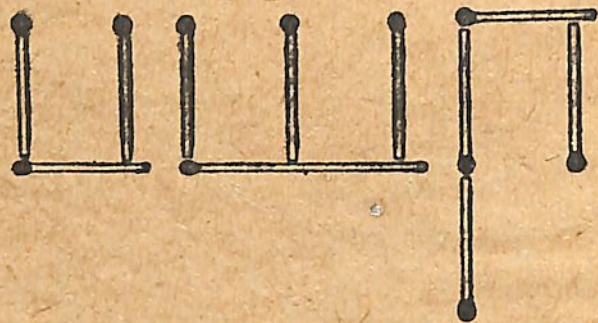

uwr

u w r

uwr

uwr

u w r

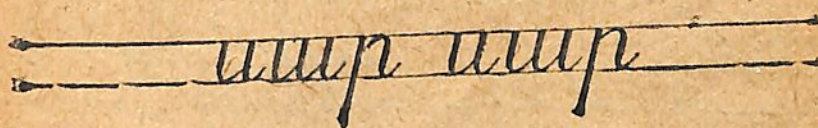
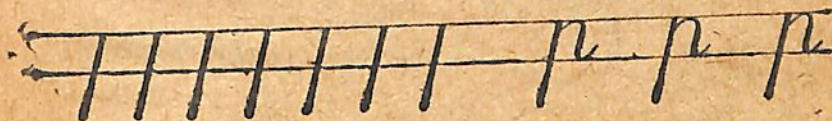
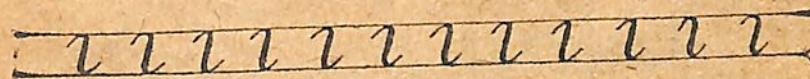
uuuu

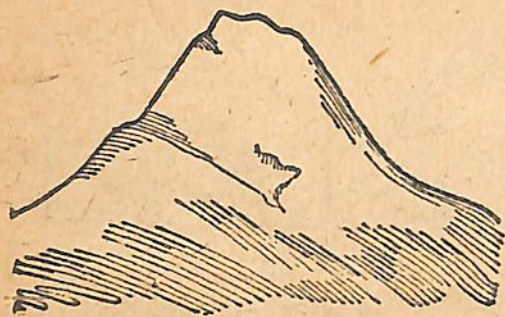
uuuu uwr

w uu

uuuu uu

w u w

ա	ր	ա
---	---	---

ա	ր	ա
---	---	---

ա	ր	ա
---	---	---

աար

ա — րա
ա — աա

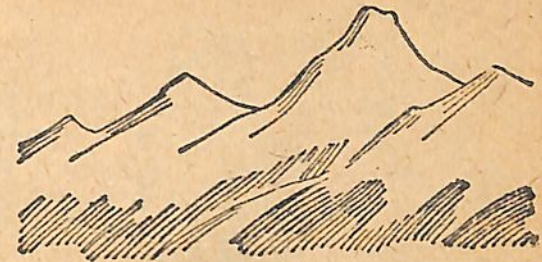
աաաա

աաաա աար

աաաա
արա

աաաա աար

աաաա աար

աար աարեր

աա աար ե

ա	ա	ր	ե	ր
---	---	---	---	---

աաաա աար

ա	ա	ր	ե	ր
---	---	---	---	---

աաաա աարեր

ա	ա	ր	ե	ր
---	---	---	---	---

աարեր աարեր

աար աարեր

է է է է է ե ե ե ե ե

աա աար ե

三三三

ဟဟဟ

ишир

шшр

ԽԱՄԻՆ ԱՄԱՐ Ե

ամար և ամ

r r r r / / yr yr yr

ушур уш ушур к

သမ္မာ

၂၂၂၂၂၂

uu uua b uu uaub b

တမူတ မူ တမူ

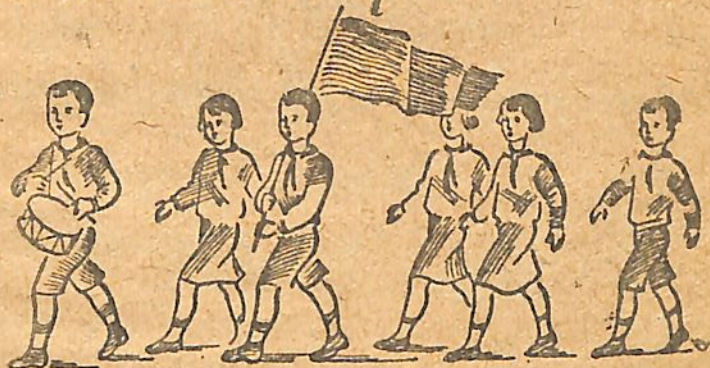
մամ մամ արամ

Համալսարան

မဟာမုနိ

မ	မာမာ
---	------

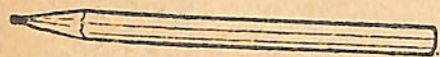
ယ မာ ယ ဖ

տամ տարա լամ տամ տամ

տա լա լամ տամ տամ

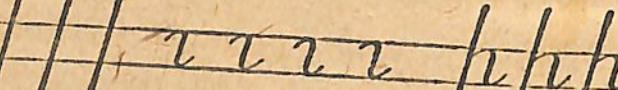
S S S Surp Sur p

մատիտ				
մա		տիտ		
մ	ա	տ	ի	տ

մի մատ
մի մատիտ

իմ տառի արի մի մատիտ տամ

уууу			
у	у	у	
ууууу			
уу		уу	
у	у	у	у

ԿԿԿԿ ԼԼԼԼ
 ԼԼԼԼ ԿԿԿԿ

պապա արի պար արի
տառտ արի տեա

տաւտ պապիւս առաւ
մի մատիտ տաւ:

www uupr

ишр

արի աա տար

$\begin{array}{c} \text{уи} \\ \diagup \quad \diagdown \\ \text{уи} \end{array}$

u u uuuu uuuu

մոմ

Սա մոմ է:

Սարի մոտ

արտո է:

Ստ արի

արի մոտ արի:

մոմ

մատ

պատ

Սրամ Սրամ

Սրա Սրա

Ստ Ստ

ռ ռ մոմ մոմ

Ֆ Ֆ Սրամ Ստ

մոմ

մ ռ մ

Ստ

Ս տ

Ս ւ ռ

ապա մի տես

Սա մոմ է

սա սար է

սա պատ է

սա տատ է

սա մատ է:

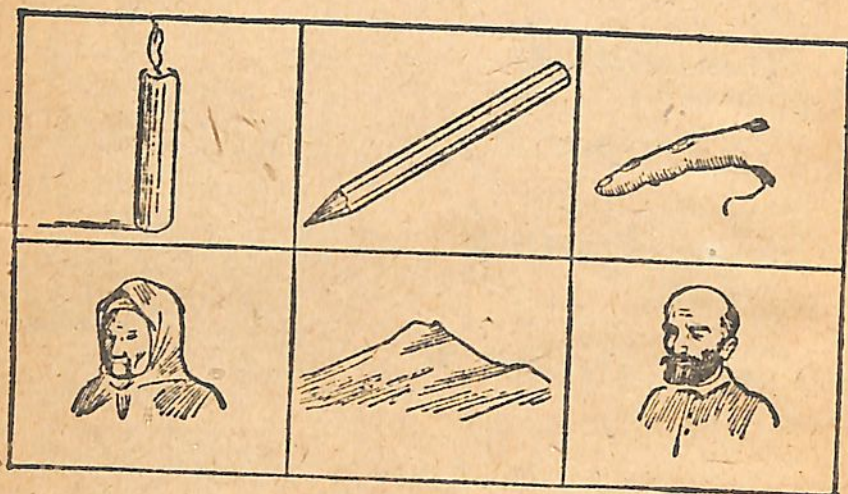
սա պապ է:

սա մատիտ է:

սա առամ է

պապ սա մատիտ է

սար	մատիտ	մոմ
տատտ	մատ	պապ

սուր տատ ու պապ

Սրուս ասա սուր

սուր

մի մատիտ տուր:

Մարուս ասա Սրուս

Սրուս

սուս արա սուս:

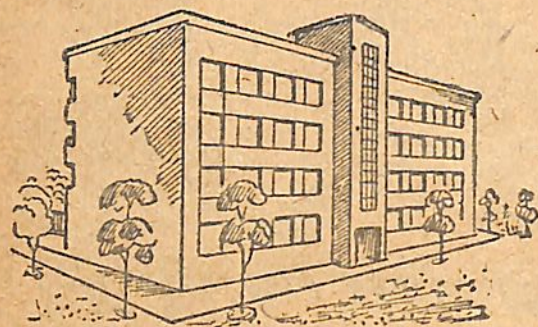
Մոսի ասա մուր

մուր

ուտես ապուր:

ու ու ու վ վ վ
մարուս սուս արա

սուր
ս ու ը

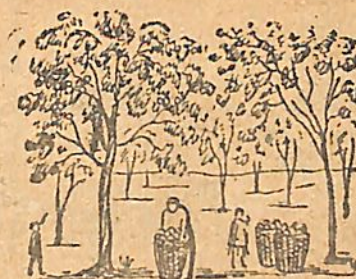
տ	ո	ւ
տ	ո	ւ

տ ու յ

Մարտ, տեա, տա նոր տոտն եւ
 Մինաս, Մինաս, տոտն արի, տոտն
 Սատւմ ե նինան Մինասին:

Նինա, պարապ տարապ մի մնա.
 տեա նա կար ե անտում:

ն, ն, ն, ն, ն, ն
 նինան տար ու նի:
 մարտն պապ ու նի:

ա	շ	ո	ւ
ա	շ	ո	ւ
ա	շ	ո	ւ

շ ու ն աշ ու ն

Շուն, շուն, արի տոտն Սատւմ ե
 Սոնան: Շուտ տոտն արի, միա տամ:

2357
38

Ս շ ու ն

Սշուն ե, աշուն,
 Սշուն ե սիրուն:

Ուշ ե, շուտ արա
 Շուտ պաշար տար տոտն:

Ս
 շ ու ն
 ն ու շ
 պ ու շ

շ շ շ շ շ շ շ շ շ շ
 շ շ շ շ շ շ շ շ շ շ
 շ շ շ շ շ շ շ շ շ շ

կատու

կա տու

կա տու

կատու մուկ

Կարոն մի սիրուն կատու ունի:
Նրա կատուն մուկ շատ է սիրում:

Մուկ ու կատու

Կիմա, մուկ ես, Մարոն կատու:
Կատու Մարո, շուտ, շուտ,
Մուկիկ Կիմա, պուկ, պուկ:

Կ Կ Կիման մուկ է

լուսին

լու սին

լ ու ս ի ն

լուսին

Մարի ուսին
Սիրուն լուսին,
Լուսին ես,
Շատ սիրուն ես:

Լուսիկ, Լուսիկ, տես ուլ է, շատ
սիրուն ուլ. ասում է Մարոն:
Մարոն ուլ շատ է սիրում:
Մոտենում է ու ասում.

— Ուլիկ, ուլիկ
իմ սիրունիկ:

լլ ԼԼ ի ի իլ իկ
լևևան ուլիկ ունի

Սա Ոսիկի, Լիլիկի, Շուշիկի.
Իսաակի լուսոն է:

Ըն
կեր
տիր

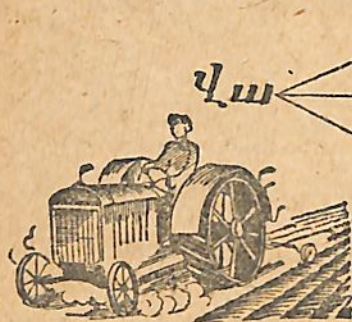
Ը ը ընկեր Ընիւ:
 Ա ընկեր Արարիւ:

Վոտ կոՎ

Կարմիր կովը

Վարուսը մի կարմիր կով ունեւր: Նա իր Կարմիրն շատ եր սիրում: Ամեն որ Վարուսը կովը տանում եր արուս: Կովը կուշտ ուտում եր: Իրիկունը Վարուսը նրան տանում եր տուն:

Վանիկը վարում ե:

րոս:
նիկ:
սիլ:

Վարսիկը կարում ե:

Վ Վ Վարուսի կովը:
Մ Մ Միրանի րնկերը:

դանակ

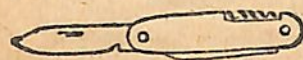
դա նակ

դ ա ն ա կ

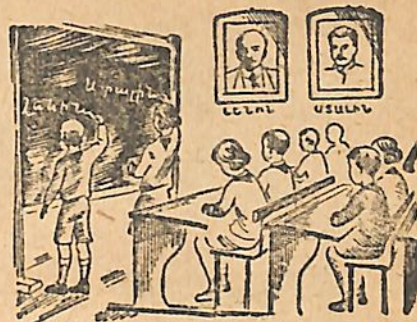
դասարան

դա սա րան

դ ա ս ա ր ա ն

դանակ

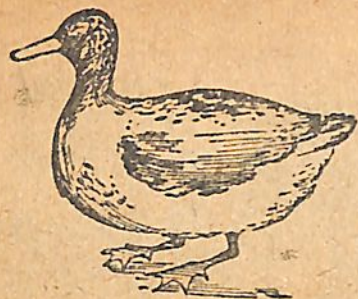
դասարան

—Դու մի սուր դանակ ունես, Դանել, տուր իմ մատիտը սրեմ,—ասում ե Սեդան:
—Լավ, լավ, Սեդա, արի դասարան, դանակը տամ, ասում ե Դանելը:

Սեդան դանակով տաշում ե նա դարակ ե շինում:

Սեդան, Դանելը, Մարոն, Կարիկը շատ լավ են սովորում:

դ ղ Դանելի դասը:

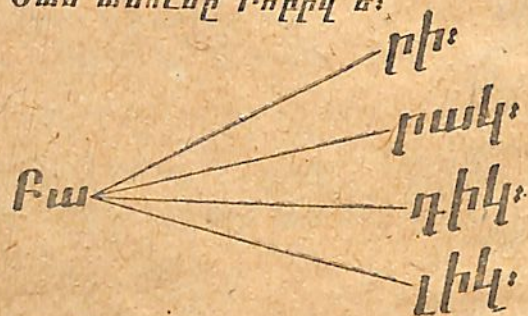
բաղիկ				
բա	ղիկ			
բ	ա	ղ	ի	կ

Բաղ

Բաղիկ, բաղիկ,
Կարմիր տոտիկ,
Եղ ո՞ւր բարով
Շորոր տալով:

Բուլիկը բակում շան բուն և շինել
Շան անունը Բորիկ է:

բ բ թ թ ն ն նախիկ
թուխիկը բուն և շինել:

Գազիկ				
Գա	զիկ			
Գ	ա	զ	ի	կ

ա ա գ

Գազիկի սագերը

— Գազիկ, Գազիկ, արի սագերը տար գետը
ասում և Տիգրանը: — Դե, իմ սիրուն սագեր, շուտ,
շուտ դեպի գետակը, — ասում և Գազիկը:

Գազիկը սագերը տանում և դեպի գետը:

Արագիկը գորտ և ուտում

գ գ Գ Գ Գազիկ

Գարուն ու Քույրեր

- Գարո, առա դանակ:
- Պանակ:
- Գնառ բանակ:
- Քույր, առա լուսին:
- լուսին:
- Նստես պապիս ուսին:
- Գարո, առա նալ է:
- նալ է:
- Գարուն շար լալ է:

—

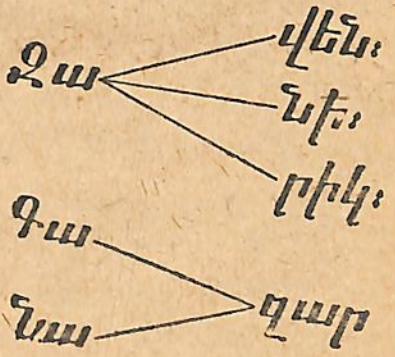
գանգ			
գ	ա	ն	գ

գանգ

Ջարիկը պարտիզում վազվզում եր:
 - Ջր՛նգ, գր՛նգ, գր՛նգ, գր՛նգ:
 - Լսում ես, Ջարիկ, գանգը տալիս են,—ասում
 է Ջավենը: - Դե, շուտ արա, արագ վազիր, մե
 ուշանա, դաս ե, դաս:

Նկարիչ, Կարլ Գրիբ

Գ Գ 2 2 Ջարիկը
 գապար է ու պուժ:

խոզ

Խոզը մեզ տալիս է մազ, միս, կաշի:
Խոզի մազից խոզանակ են շինում:
Խոզի մազը կոշտ է, իսկ միսը լավ:

Խորեն, խալ սալոր մի ուտի, խիստ ֆուսս ե:

Տխուր
Մեխակը

Ուրախ
Մեխակը

Նկարիւր, տակը դրեւ

խ իս իս իս իս իս իս իս
խոզի միս է սիրում:

հավ

Հավերն ուր են

— Սահակ, Շահեն,
Համիկ, Խորեն,
Մեր են ազան
Հավերն ուր են:

— Հրեն, հրեն,
Զանի տատի,
Պատի տակին
Ման են գալիս,
Ասում, խոսում
Հատիկ ուզում:

Նկարիւր, տակը
դրեւ

Հոկտեմբերիկ

Միշտ պատրաստ

Սահակը, Շահենը, Համիկը,
Խորենը հոկտեմբերիկն են:

ե ե հ հ հրանայի
ապահանակ ե շինում:

Դպրոց ցորեն

Դպրոցի համար

Յուրակն ու Մացոն աշակերտ են:
Մի որ Յուրակն ու Մացոն Սահակ
պապին ասացին.

— Սահակ պապի, վոր գնաս
դպրոցի համար ցախ բե բե լու,
մեզ ել տար:

— Լավ, վոր գնամ, իմաց կտամ,—
ասաց Սահակ պապը:

Նկարեր, տակը
գրեր

Յո — րեն
լակ

Կ Կ Կուրակը ցանում է

Կուլժ

Ժենիկի կուլժը

Ժենիկը կավից մի կուլժ եր շինեց
— Ժենիկ, Ժենիկ, կուլժը տուր,
տանեմ գետը,— ասաց Ժորան:

— Ուժգ կպատ՞ վոր,— ասաց
Ժենիկը:

Նկարեր, տակը
գրեր

Գիժ Ժենիկը,
Ժիր Ժորիկը,
Ուշիմ Մարոն,
Ուժով Կարոն,
Սովորում են
Մեր դպրոցում:

Կուլժն ու կուլժն
նստեղ են կուլժն

Ժ Ժ Ժենիկի կուլժը:

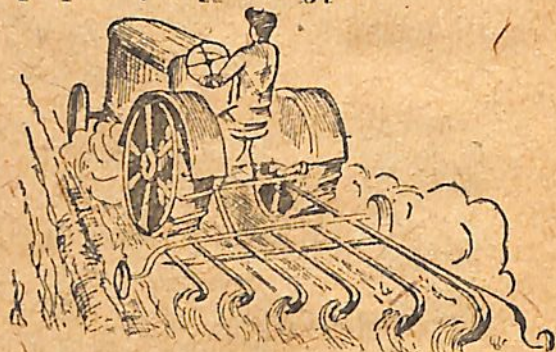

ԹԵՐԹ

Մեր պատի Թերթը գրում են Սաթոն ու
Ժորան: Ժորան ու Սաթոն լավ են գրում:

Թամարը, Մեխակը, Պետին ու Զարիկը Թերթի
համար նկարում են:

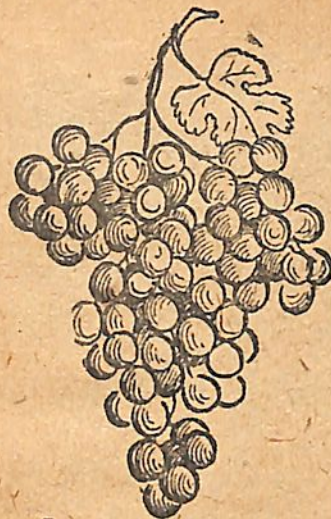
Մի ուր Թամարը նկարել եք մի լավ կուժ,
Պետին՝ բաժակ, իսկ Մեխակը՝ կացին:

Նկարիչ, տակը
գրել

Կաթ ու պանիր,
Մի ամուսն թան
Թաթիկն ուտի՝
Գնա գութան:

Թ Թ Թամարի նկարը:

ԽԱՂՈՂ

Խաղող

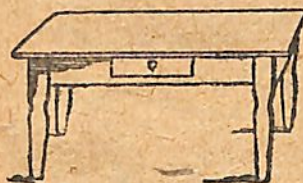
Խա Ղող

Խ ա Ղ ո Ղ

Խաղողը հասել է:
Հիմա ամեն տեսակ Խա-
ղող կա. Թե դեղին, Թե
կարմիր, Թե սև, բոլորն
ել համեղ:

Խաղողը դարձում են
կողովում ու տանում կոլ-
խոզի պահեստը:

Շողիկը, Դադարը, Դուկասը Խաղող են ուտում:

Նկարիչ, տակը գրել

Գեղը՝ կանգնի
գերան կկոտրի

դ Ղ Ղապարը մաղում
հող և մաղում:

կ	ա	չ	ա	ղ	ա	կ
կ	ա	չ	ա	ղ	ա	կ
կ	ա	չ	ա	ղ	ա	կ

Կաչաղակ

Ուշ աշուն ե:
 Կաչաղակը տխուր ե ու մենակ:
 Վոչ մի տեղ ուտելու բան չկա:
 Մենակ ու տխուր նա կանչում ե:
 —Չկա, չե, չե, չկա, չե, չե:

Խաղողից չամիչ են պատրաստում,
 սալորից՝ չիր:

չ չ Չ Չ Չիր, չամիչ:

Չիր ու չամիչ վաչիկին:
 գիր ու գրիչ Միլիկին:

ք	ա	ղ	ա	ք
ք	ա	ղ	ա	ք
ք	ա	ղ	ա	ք

քաղաք

Մեր քաղաքում քանի քանի նոր շենքեր կան:
 Շենքերը շինում են քարից: Բանվորների
 համար շատ նոր շենքեր են շինել:
 Նոր շենքերը շատ հարմար են ու մաքուր:
 Ունեն ակումբ, մսուր, բաղնիք:

Մեր տունը չորս հարկ ունի: Մեր հարկում
 չորս ընտանիք ե ապրում:

Հանելուկ. Ինքը մեկ ե,
 աչքերը հազար:

ք ք ք ք քաղաքի
 շենքերը քարից են:

ճագար.

Մի որ ճաճատը մի ճերմակ ճագար բերեց
դպրոց:

- Ճակատը տես, ճակատը, — ասաց Քանանը:
- Ճարպիկ է, ճարպիկ, — ասաց Ղազարը:
- Վորքան սիրուն է, — ասաց Թամարը:
- Վտաները կարճ են, — ասաց Ժորիկը:
- Սչքերը տես, աչքերը — ճշաց Վաչիկը:
- Ճագարին դրին նոր վանդակում:

Ճան՞ը

Թշնամին է ամենքի,
Թե գեղի, Թե քաղաքի:
Մղան ու կեղտը վտաներին:
Վարակում է շատերին:
Կոտորեցեք անխնա
նզ աներես ճանճերին:

Ե Զ Զակար, Մաեապ.

Մաեապը մի ճագար
բերեց դպրոց:

Կոլխույի բերիք

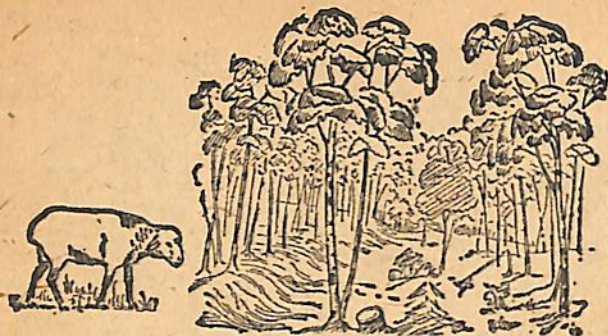

Վեր կոլխույը
ինչ բերի ապեա
շոր չունի:

Մորեն, գարի,
Ճերմակ բամբակ,
Գալսար ու քաւի,
Առի ու սխարոյ
Կարմիր խաղող
Պեղին աւլոր:

գառ
գ ա ռ
անտառ
ան տ առ
ա ն տ ա ռ

գառ անտառ

Ռուբենի գառը

Ռուբենը մի գառ ուներ: Անունը
դրել էր Չալիկ: Ամեն որ ճաշից
հետո Ռուբենն իր գառը տանում
էր անտառ: Անտառում գառը
խոտ էր ուտում:

Ռուբենը գառ շատ է սիրում:

Նկարիչը, առկը
գրեց

Կռուկները կռկան
կը՛ռ, կը՛ռ ասին ու թռան,
կը՛ռ, կը՛ռ ասին ու առան
Սըրուն ամառն ու թռան:

ռ ռ Ռուբենի գառը:

Դահլիճը զարգարենք

— Հոկտեմբեր է, վեր կացե՛ր
Մեր դահլիճը զարգարենք:
Ես Լենինի նկարը,
Վոր բերել է Նեկտարը,
Ես Ստալինի նկարը,
Վոր բերել է Աբգարը,
Ես են կարմիր դրոշակը,
Վոր շինել է Միսակը,
Ես ել մի լավ պլակատ,
Վեր առ, մի տես, Արեհատ:
Դե վեր, Շողեր
Մեխերը բեր:

Կեցցե՛ կարմիր հոկտեմբերը
Կեցցե՛ մեր Արապիներ

ծիւ

Ծառի գուլպան

Ուշ աշուն է:

Ցուրտ է ու քամի:

Ծիւղը նստել է մերկ ծառին:

Մըսում են նրա բարակ տոտիկները:

Ծառին նստած, համ մըսում է, համ խոտում:

— Ծիւ, ծիւ, զաշուհ լոր զա, գուլպա պիտի գործեմ:

Ընտանի քոչուններ. — հալ, աքաղաղ, սառ, բաղ

ծիւրը ծառին ծլվլու մ է.

ծիւ, ծիւ, ծիւ:

ծծ ծծ ծիւր, ծառ

//

Պիտներ Արան

Մեր հարկան

Պիտներ Արան

Տանը սարքել է

Գործարան.

Կարմիր թղթից

Շինել հնոց,

Կապել մի մեծ

Սպիտակ զոգնոց,

Մի տախտակ էլ

Արել է սալ,

Ծեծում, շինում է:

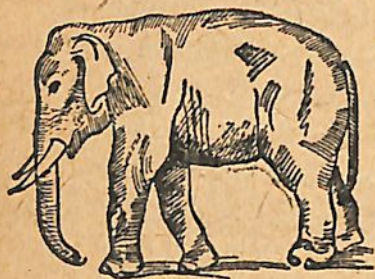
Մուրճ ու մանգաղ:

Գործարանը քալիս է
գութան, մանգաղ գերանդի,
բահ, քրակրորս

Վիսիկ

Փիղ

- Արփիկ, դու փիղ տեսնո՞ւ ես:
- Տեսնո՞ւ եմ:
- Վորտե՞ղ:
- Կրկեստում:

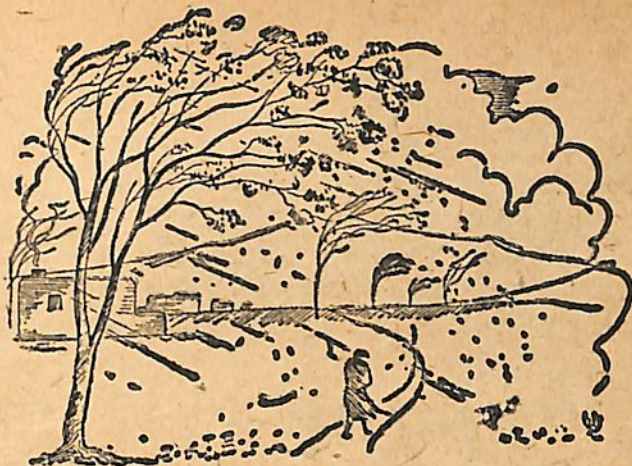
Արփիկի փիսիկը

Իրիկունն է:
Սառան գիրք է գրում:
Տաճատը խնդիր է լուծում:
Ծառուկն ու Գանանը գիրք են գրում:
Արփիկը կարում է: Փանոսը նկարում է:

Արփիկի փիսիկն էլ պառկել է փափուկ անկողնի վրա:

Հոկտեմբերիկը փոխարինում է պիտներին

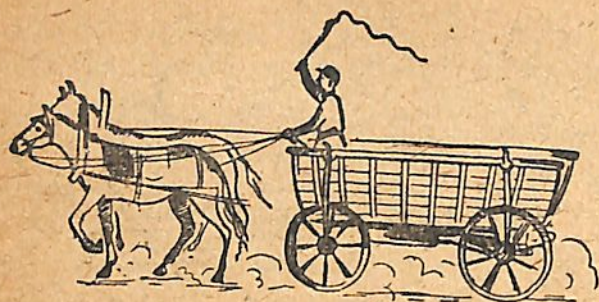
փ փ փ փ փ փ փ փ փ փ
փ փ փ փ փ փ փ փ փ փ

Նշանան րերեր

— Վրսում եմ, Վրսում եմ,
Ժառի կարարից
Մերենն է ասում,
Քամի դու, փամի,
Ընդար արա ոգնի,
Վոր ծառից ընկնեմ,
Ապիպակ է փափուկ
Վերմակով ծածկվեմ:

ե ե արե րերե սե

Ֆ	ու	ր	գ	ո	ն
Ֆ	ու	ր	գ	ո	ն
Ֆ	ու	ր	գ	ո	ն

Ֆուրգոն

Քըֆ-քուֆ

Ֆլորան ֆուրգոնով գնացել եր քաղաք, ապա՝
գնացքով թիֆլիս:

Ճամպին նա լսել եր գնացքի հանած աղմուկը՝
քըֆ-քուֆ, քըֆ-քուֆ:

Տուն գալով նա ասաց.

— Մամա, քըֆ-քուֆ նստեցի, գնացի թիֆլիս:

Ֆֆ Ֆֆ Ֆլորան
գնացել եր թիֆլիս:

Հ	ու	ժ	ակ
Հ	ու	ժ	ակ
Հ	ու	ժ	ակ

Հուժակ

Ջանանի Հուժակը

Փոքրիկ Ջանանը նստել
եր պատուհանի մոտ և
Հուժակ եր նվագում:

Պահակ Ջալիլը մոտե-
ցավ պատուհանին և ասաց

— Ընկեր Ջանան, ինչ
լավ ե խոսում քո Հուժակը:

Մենակ Հուրը

Սարի լանջին

Մենակ Հուրը

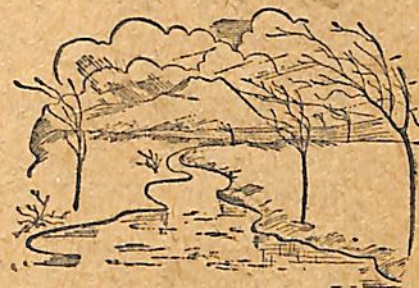
Խոխոջում ե

Ու տրանջում:

— Ջան, ջան իմ լավ

Խոտ ու ծաղիկ,

Ուր գնացիք:

զ Հ Հանանի զուժակը

Աագեր

Զու՛, զու՛, շափալեր,
 Աւ ու ապիրակ իմ աագեր,
 Դերի՛ք փորչափ լողացա՛ք,
 Կարճի՛ր փոքեր լվացի՛ք,
 Դերի՛ք փորչափ գերի մոտ
 Վորդեր կերա՛ք դու՛ք փղմոտ:
 Գնա՛նք, գնա՛նք դեպի փուն:
 Կուտ եմ փալու իրիկուն:

ձի

Քաջ ձիավորը

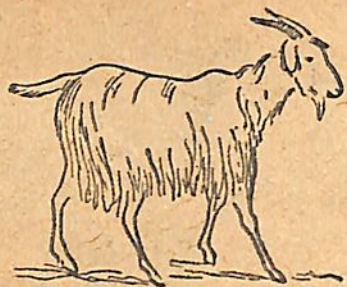
Ո՞վ ե տեսել Լնձակի պես քաջ ձիավոր:
 Մի ձող ե առել, նստել փրան ու ասում ե.
 — Իմ ձին հրեղեն ե: Հեռո՛ւ, հեռո՛ւ Գնում եմ
 Զորագեղ, ձեզ համար տանձ ու խնձոր բերեմ, ձա-
 վար բերեմ, ձու բերեմ:

Ընտանի կենդանիներ

Նկարիչ, տալե զրեւ

Հ 2 ընչապիւ չի ու
 գնում ե Զորագեղ:

այծ

Հրայրի այծը

Հոկտեմբերիկ Հրայրը մի այծ ուներ: Նա լավ էր խնամում իր այծը:

Այժմ ամեն առավոտ գնում էր արածելու:

Հրայրն ասում էր այծին.

—Այ իմ այծիկ, գնա խոտ ու ծաղիկ կեր՞ Իրիկունը մայրիկս կթի, սեր ու մածուն պատրաստի:

Մայրիկը ծիծաղում էր և ասում.

—Այո, այո—

Ծիլ ու ծաղիկ մեր այծիկին, սեր ու մածուն Հրայրիկին:

Փայլակի ապակին

Ջմռան մի ուր Փայլակը վազելով տուն մտավ:

—Մայրիկ, մայրիկ,—ապակի յեմ դտեր, մի փայլուն ապակի: Այ:

—Բա ինչո՞ւ ապակիդ թաց է, Փայլակ Հան,— հարցրեց մայրիկը:

—Այ, չորացնեմ,— պատասխանեց Փայլակը և ապակին դրեց թիթեղյա վառարանի վրա:

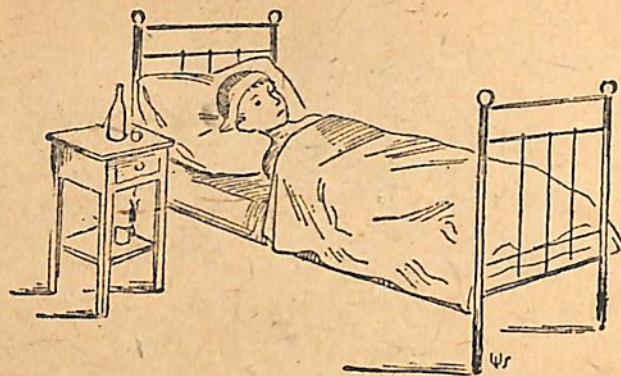
Ապակին ֆշշաց, թշշաց ու հալվեց:

—Վա՛յ, մայրիկ, ապակիս կորավ:

Շուտասելուկ. Ջուկն ուտեմ, մուկը ձգեմ,
մուկը ձգեմ, ձուկն ուտեմ:

ԴԴ Խոկրեմբերիկ Հրայրը
մի այծ ու ներ:

Փայլակը վազեց մայրիկի
մոտ:

Յենոքը

Յենոքը հիվանդ էր:

Յերկու, յերեք ուր եր, վոր դպրոց չեր դալիս:

- Յեղիշ, արի գնանք Յենոքին տեսնենք, —
ասացի յես:

— Չե, չի կարելի, գուցե վարակիչ ե:

Գնացինք մեր դպրոցի բժիշկ, ընկեր Յերվանդի
մոտ:

— Ընկեր Յերվանդ, կարե՞լի յե գնալ Յենոքին
տեսնել:

— Այո, կարելի յե:

Գնացինք:

Յենոքը մեզ վոր տեսավ շատ ուրախացավ:

Առած. Այսորվա գործը վաղվան մի թողնի:

ՀՀՀ Յենոքը յերեք

որ հիվանդ էր:

Արուսյակի անկողինը

Քնելուց առաջ Արուսյակը բաց արավ սենյա-
կի պատուհանը:

Յերկու, յերեք աթոռ շարեց իրար կողքի:
Նրանց վրա փռեց իր վերմակը, ներքնակը, բարձը,
սավանը:

— Ի՞նչ ես անում, Արուսյակ, — հարցրեց մայ-
րիկը:

Այսոր ընկեր Սոֆիկն ասաց, վոր քնելուց
առաջ սենյակի ողոր պետք ե թարմացնել Պատու-
հանը բաց եմ արել, վոր համ ողը մաքրվի, համ
եւ անկողինս թարմանա:

Արուսյակը սենյակի պա-
տուհանը բաց արավ:

Մկան փունը

—Ո՞ր ե, մուկիկ, քո փունը:

—Դա՛, հեռու չե իմ քունը.

Կերթաս եսպես դու առաջ,

հեքո քիչ չախ, հեքո ազ,

հեքո դեպ վեր,

Մասա ցած:

Ենքեղից ել քիչ անցած

նորից քիչ չախ,

նորից ազ,

Քունս կգա քո առաջ:

Հերթապահը

—Շուտ արա, մայրիկ, շուտ արա: Այսօր հերթապահը յես ու վրույրն ենք,—ասում ե Պարույրը:

—Իսկո՛ւյն, իսկո՛ւյն, թեյը պատրաստ ե:
Մի բաժակ թեյ խմիր, մի կտոր հաց ու կարագ կեր, գնա:

Թեյից հետո նա շտապեց դպրոց:

Հանելուկ. Վոտները կրակում,
գլուխը յերկնքում:

Մարույրը թեյ խմեց ու
շրապեց դպրոց:

Հարությունը

Հարությունի բուկը ցավում եր: Նա ուշք չեր
դարձնում, ցուրտ որերին դարոց եր գալիս:

— Գնա տուն, պառկիր: Կոկորդացավ ունես,
մյուսներին ել կվարակես:

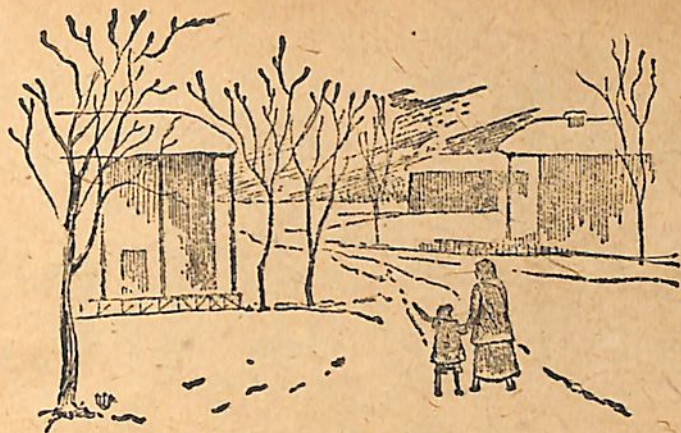
Ասաց նրան մեր դարոցի բժիշկ ընկեր Կո-
րյունը:

Հարությունը գնաց ու պառկեց:

Տաք կաթ եր խմում, կոկորդը վողողում եր
դեղով:

Յոթն որից հետո Հարությունը լավացավ:

Հարությունը յոթն որ
հիվանդ եր:

Սոսիսի ձյունը

— Վա՛յ, մայրիկ ջան, տես,

Բակն ու դուռը լի

ինչքան սպիտակ

Թիթեռ ե գալի:

Եսքան շատ Թիթեռ

Չեմ տեսել յես դեռ:

— Չե, իմ անուշիկ,

Թիթեռներ չեն եդ:

Թիթեռներն անցան

Ծաղիկների հետ:

Եդ ձյուն ե գալի,

Փաթիլն ե ձյունի,

Վոր կարծես սպիտակ

Թիթեռնիկ լինի:

Պետիկի վերջակետը

Պետիկն իրիկունը նստեց դասը սովորելու:
Մեկ ել մայրը նկատեց, վոր գլուխը դրել է
սեղանին և ննջում է:

— Պետիկ ջան, ինչո՞ւ դասդ չես սովորում, —
հարցրեց մայրը:

— Վերջակետի յեմ հասել, մայրիկ, — պատաս-
խանեց Պետիկը: — Ուսուցիչն ասաց. յերբ վերջա-
կետին հասնես, հանգստացիր:

Ծույլն ու ջանասերը

— Սուս կրադամ, հեյրո
կսովորեմ, — ասում է ծույլը:

— Սուս կսովորեմ, հեյրո
կրադամ, — ասում է զանա-
սերը:

Աա	Բբ	Գգ	Դդ	Եե	Զզ
Աա	Բբ	Գգ	Դդ	Եե	Զզ

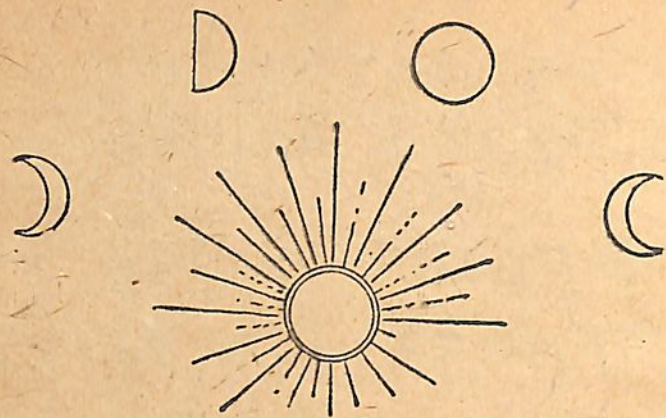
Ըը	Թթ	Ժժ	Իի	Լլ	Խխ
Ըը	Թթ	Ժժ	Իի	Լլ	Խխ

ՇՇ	Կկ	Հհ	Ձձ	Ղղ	Ճճ
ՇՇ	Կկ	Հհ	Ձձ	Ղղ	Ճճ

Մմ	Յյ	Նն	Շշ	Ոո	Չչ
Մմ	Յյ	Նն	Շշ	Ոո	Չչ

Պպ	ՋՋ	Ռռ	Սս	Վվ	Տտ
Պպ	ՋՋ	Ռռ	Սս	Վվ	Տտ

Րր	Ցց	Փփ	Բբ	Ֆֆ	Ուու
Րր	Ցց	Փփ	Բբ	Ֆֆ	Ուու

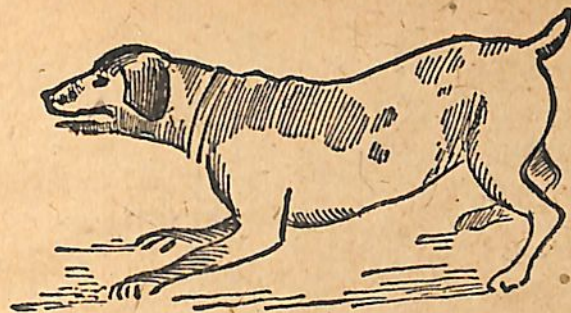
Հոսիներ յեւ արեգակը

Մի որ լուսնյակն ասաց արեգակին.
— Ի՞նչ կլինի վոր մի ձեռք հագուստ կարես ինձ
համար:

Արեգակը պատասխանեց.

Վո՞ր հասակի հագուստ կարեմ քեզ համար,
քանի վոր դու վո՞չ մի որ մի չափսի չես մնում:

Պասից Տի ուշանա

Շունը

Հաֆ-հաֆ, հաֆ-հաֆ,
Ահա այսպես

Հաջում եմ յես:

Հաֆ-հաֆ, հաֆ-հաֆ,

Ու տունն այսպես

Պահում յեմ յես:

Թե դա մեզ մոտ

Մի հին ծանոթ,

Մոտն եմ վազում,

Պոչս շարժում:

Բայց թե մի գող,

Չար կամեցող

Ուզի թագուն

Մտնի մեր տուն,

Հաֆ-հաֆ, հաֆ-հաֆ,

Ահա այսպես

Հաջում եմ յես,

Հաֆ-հաֆ, հաֆ-հաֆ,

Ու տունն այսպես

Պահում եմ յես:

Ո՞վ ե այսպէս անում

Առաջին որը
Դպրոց չգնաց,
«Հիփանդ եմ»,
Ասաց.

Իսկ յերկրորդ որը
Դրքերն առած
Ման գալու
Գնաց:

Յերրորդ որը նա
Դասի չգնաց, —
Հոգնած եր,
Դադրած,

Իսկ չորրորդ որը
Նա դպրոց գնաց
Մի ժամ
Ուշացած:

Հինգերորդ որը
Դասի չգնաց —
Յուրա եր ու
Ամպած:

Վեցերորդ որը —
«Դաս ու գիրք վո՞րն ե.
Հանգստի
Որ ե»:

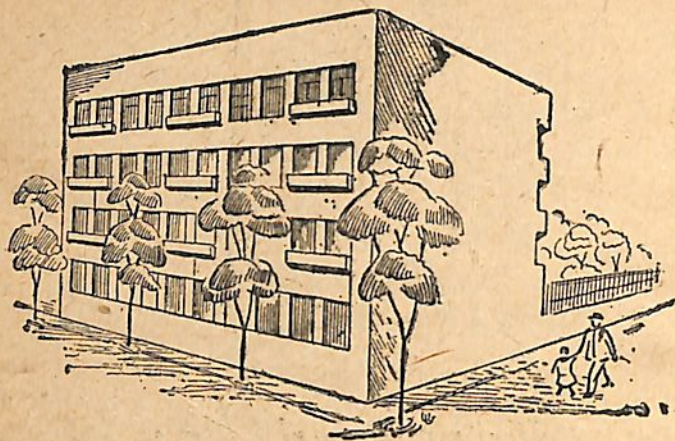
Առած. Բանի դրին՝ փա-
խափ, հաց դրին՝ հասափ:

Նրաչի գրքերը

Նրան ունի
Գիրք ու տետրակ,
Կետրուր, պատռած,
Կապճ պոկված,
Զուներն առագ
Յեւ վոչ եւ վերգ,
Գանգաւրվում են
Նրանի անվերգ:

Գիրք ու տետրակի
Տափուր պահիր:

Բանփորական տունն է սա:
Այսպիսի տներ շատ կան թե քաղաքում, թե
գյուղում:

Նոր տներում կան.

Մսուր,

Դպրոց,

Մանկասպարտեզ,

Ակումբ,

Կինո,

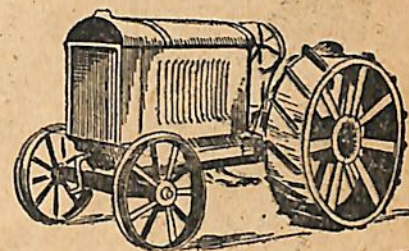
Ծաղկանոց,

Ռադիո:

Այսօր ամբողջ աշխարհում. Մեծ քաղաքներ
խորհուրդներն են Մեծ քաղաքներ:

Մեր կոլխոզի մեքենաները

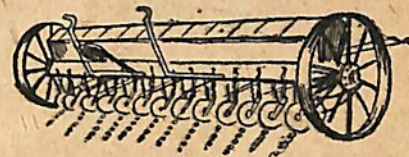
Տրակտոր

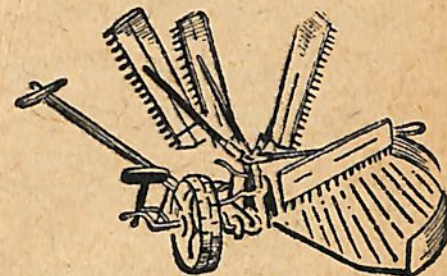
Գուլթան

Շարքացան

Հնձող մեքենա

ՀԵՆՐԻ

Նա մեր
Ուսուցիչն եր,
Մեր առաջնորդը,
Մեր բարեկամը:

Մենք զնում ենք նրա ցույց տված ուղիով:
Այսպես են ասում ամբողջ աշխարհի բանվոր-
ները և աշխատավոր գյուղացիները:

Այսպես են ասում բոլոր յերկրների կոմունիստները:

Հարվածային լինենք մենք,
Կարդանք, գրենք, աշխատենք,
Զկորցնենք ժամանակ,
Լինենք մենք լավ ուրինակ:

Մեր Լենինը սիրելի
Նոսել է լավ սովորիր

Մտալիս

Մտալիներ Լենինի լա-
վագույն աշակերտն եւ և
զինակիցը:

Մեր կուսակցութեան
առաջնորդը:

Բանիոր զասակարզի
առաջնորդը:

Մեր շինարարության
դեկամարր:

Վողջո՛ւյն, վողջո՛ւյն
մեք մեծ, սիրելի Ստալին-
նի,

Ստալինը 14 տարեկան

Հայրս, Տայրս կոմունիստ էն,
 Վե՛ծ յերբայրս կոմյերիտ,
 Քույրիկս ժիր պիտներ է,
 Իսկ յես պարիկ հոկրեսքերիկ:

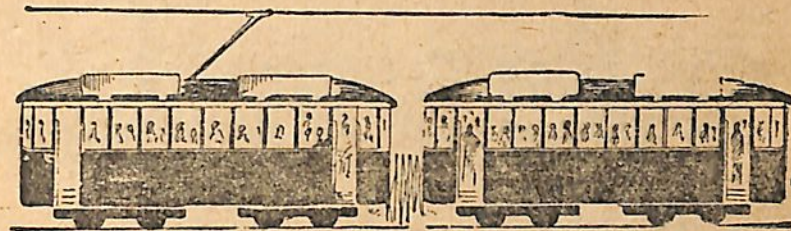

ԲՇկե Վորոբիով

Կեցցե՛ Կարմիր Քանակը:

Բանվոր, գյուղացի,
Հանգիստ աշխատիր.
Բանակը Կարմիր
Արթուն և զգաստ
Կանգնած ե պատրաստ:

Մեր յերկրի բոլոր ութ տարեկան յերեխա-
ները դպրոց են գնում:

Վորը տոմավայով

Վորը վոսով:

Վորն եշով:

Վորը սահնակով:

Մեր յերկրի բոլոր ութ տարեկան յերեխաները
դպրոց են գնում:

Ի՞նչով ենք ճանապարհ գնում

Սալով

Կառքով

Ֆուրգոնով

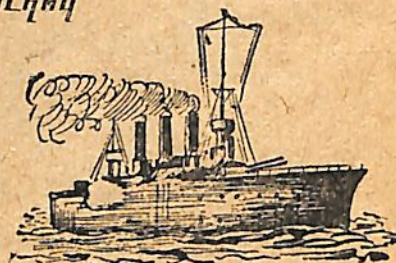
Ավտոյով

Յերկաթուղով

Ողանավով

Նավով

Ձմեռ

Բարե, բարե,
Սիրուն ձմեռ,
Բարով յեկար
Դու մեզ մոտ:
Նս հըր եյիր
Այսքան որեր.
Մնում եյինք
Քեզ կարոտ:

Փաթիլ-փաթիլ
Դու ձյուն թափիր,
Սառույց կապիր
Պապդան,
Ուրախ-ուրախ
Փողոց յեկներք,
Առած սահնակ
Ու սղդան:

Հանելուկ.—Մեծ սփռոցն սպիտակ աշխարհն առավ
իրա տակ:

Հասմիկի նամակը

Իմ լավ տատի,
Քաղցրիկ տատի,
Կարոտ եմ քեզ,
Աննման,
Ի՞նչ կլինի
Գիրս կարդա՛՛
Վեր կենաս, գաս
Յերևան:

Իմ լավ տատի,
Անուշ տատի,
Հոկտեմբերիկ
Դարձա յես,

Դպրոց գնում,
Մարզանք անում,
Դիր եմ գրում
Մեծի պես:

Անցյալ օրը,
Դիտե՛ս, տատի,
Այբբենարանը
Պրծա,
Լավ կարդալու
Համար այսօր
Մի սիրուն գիրք
Ստացա:

Առաջ և հիմա

ՔԱՂԱՔՈՒՄ

Արայի հայրը
Մեծ գործարանում
Յերկար տարիներ
Բանում եր, բանում,
Աշխատում եր նա,
Աշխատում անվերջ,
Բայց միշտ ել անճար,
Սոված եր ու խեղճ:

Հիմա Արայի
Հայրիկը բանվոր
Մեծ գործարանի
Վարիչ ե-ղիրեկտոր,
Իսկ այն հարուստը—
Դործարանատեր—
Այդ գործարանից
Վաղուց ե փախել:

ԳՅՈՒՂՈՒՄ

Ապրում եր զյուլում
Մի կալվածատեր,
Ուներ շատ հողեր,
Գեղեցիկ տներ,
Սաթիկի հայրը
Այդ հարստի մոտ
Յերկար տարիներ
Բատրակ ե լեղել:

Հիմա Սաթիկի
Հայրիկը բատրակ
Մի մեծ սովխոզի
Վարիչ ե դարձել,
Իսկ կալվածատեր—
Հարուստը կուլակ—
Տնից ու հողից
Վաղուց ե փախել:

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0247572

ԳԻՆԸ 75 ԿՈՊ
ԿԱԶՍԸ 50 ԿՈՊ.

Ա. ԱՅՐԱՓԵՏՅԱՆ
Լ. ԽՈՋՕՅԱՆ
Ա Յ Բ Ո Ւ Ք Ա

Գիտ. ՍՍՐ Արմենի, Երևան, 1935

8653
491.99-8
Հ-30